

Aquí transcrivim tots els textos que hi ha al Nou Testament a prop de la Nadal, és a dir, el naixement de Jesús:

Sant Lluc

Introducció

Com que molts han intentat narrar ordenadament les coses que s'han verificat entre nosaltres, tal com ens les han transmès els que des del principi van ser testimonis oculars i servidors de la Paraula, he decidit jo també, després d'haver investigat diligentment tot des dels orígens, escriure-t'ho pel seu ordre, il·lustri Teòfil, perquè coneguis la solidesa.

Isabel i Zacaries conceben el seu fill Joan

Hub els dies d'Herodes, rei de Judea, un sacerdot, anomenat Zacaries, del grup d'Abies, casat amb una dona descendent d'Aaron, que es deia Isabel; tots dos eren justos davant Déu, i caminaven sense tatxa en tots els manaments i preceptes del Senyor. No tenien fills, perquè Isabel era estèril, i tots dos d'edat avançada.

Va passar que, mentre oficiava davant de Déu, en el torn del seu grup, li va tocar en sort, segons l'ús del servei sacerdotal, entrar al Santuari del Senyor per cremar l'encens. Tota la multitud del poble estava fora de pregària, a l'hora de l'encens.

Se li va aparèixer l'Àngel del Senyor, dret, a la dreta de l'altar de l'encens. En veure'l Zacaries, es va torbar, i el temor se'n va apoderar.

L'àngel li va dir:

"No tinguis por, Zacaries, perquè la teva petició ha estat escoltada; Isabel, la teva dona, et donarà a llum un fill, a qui posaràs per nom Joan; serà per a tu goig i alegria, i molts es gaudiran en el seu naixement, perquè serà gran davant del Senyor; no beurà vi ni licor; estarà ple d'Esperit Sant ja des del si de la seva mare, ja molts dels fills d'Israel, els convertirà al Senyor el seu Déu, i anirà davant seu amb l'esperit i el poder d'Elies, per fer tornar els cors dels pares als fills, i als rebels a la prudència dels justos, per preparar al Senyor un poble ben disposat.

Zacaries va dir a l'àngel:

"En què el coneixeré? Perquè jo sóc vell i la meva dona avançada en edat."

L'àngel li va respondre:

"Jo sóc Gabriel, el que està davant de Déu, i he estat enviat per parlar-te i anunciar-te aquesta bona nova. Mira, et quedaràs mut i no podràs parlar

fins al dia que succeeixin aquestes coses, perquè no vas donar crèdit a les meves paraules, les quals es compliran al seu temps."

El poble estava esperant Zacaries i s'estranyaven de la seva demora al Santuari.

Quan va sortir, no els podia parlar, i van comprendre que havia tingut una visió al Santuari; els parlava per senyals, i va romandre mut.

I va passar que quan es van complir els dies del seu servei, se'n va anar a casa seva.

Dies després, va concebre la seva dona Isabel; i es va mantenir oculta durant cinc mesos dient:

"Això és el que ha fet per mi el Senyor els dies en què es va dignar treure el meu oprobí entre els homes."

Anunciació de Jesucrist a Maria

Al sisè mes va ser enviat per Déu l'àngel Gabriel a una ciutat de Galilea, anomenada Natzaret, a una verge desposada amb un home anomenat Josep, de la casa de David; el nom de la verge era Maria. I entrant, li va dir:

"Alegra't, plena de gràcia, el Senyor està amb tu."

Ella es va contorbar per aquestes paraules, i discorria què significaria aquella salutació. L'àngel li va dir: "No

tinguis por, Maria, perquè has trobat gràcia davant Déu; concebràs en el si i donaràs a llum un fill, a qui posaràs per nom Jesús. Ell serà gran i serà anomenat Fill de l'Altíssim, i el Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare; regnarà sobre la casa de Jacob pels segles i el seu regne no tindrà fi."

Maria va respondre a l'àngel:

"Com serà això, ja que no conec home?"

L'àngel li va respondre:

"L'Esperit Sant vindrà sobre tu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el que ha de néixer serà sant i serà anomenat Fill de Déu. Mira, també Isabel, el teu parent, ha concebut un fill en la seva vellesa, i aquest és ja el sisè mes d'aquella que anomenaven estèril, perquè

Va dir Maria:

"Heus aquí l'esclava del Senyor; feu-vos en mi segons la vostra paraula."

I l'àngel deixant-la se'n va anar.

La visitació de Maria a la seva cosina Isabel

En aquells dies, es va aixecar Maria i se'n va anar amb promptitud a la regió muntanyosa, a una ciutat de Judà; va entrar a casa de Zacaries i va saludar Isabel.

I va succeir que, quan va sentir Isabel la salutació de Maria, va saltar de goig el nen al seu si, i Isabel va quedar plena d'Esperit Sant; i exclamant amb gran veu, va dir:

"Beneïda tu entre les dones i beneït el fruit del teu si; i d'on a mi que la mare del meu Senyor vingui a mi? Perquè, a penes va arribar a les meves orelles la veu de la teva salutació, va saltar de goig el nen al meu si. Feliç la que ha cregut que es complirien les coses que li van ser dites de part del Senyor!"

I va dir Maria:

"Engrandeix la meva ànima al Senyor
i el meu esperit s'alegra en Déu el meu salvador
perquè ha posat els ulls en la humilitat de la seva esclava, per això
des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè ha fet a favor meu meravelles el Poderós, Sant és el seu nom i la seva
misericòrdia arriba de generació en generació als qui el temen.
Va desplegar la força del seu braç, va
dispersar els que són superbs al seu propi cor.
Va enderrocar els potentats dels seus trons i va exaltar els humils.
Els famolencs va satisfer béns i va acomiadar els rics sense res.
Va acollir Israel, el seu servent, recordant-se de la misericòrdia
- com havia anunciat als nostres pares -
a favor d'Abraham i del seu llinatge pels segles."

Maria va romandre amb ella uns tres mesos, i es va tornar a casa.

Naixement de Juan Bautista

Se li va complir a Isabel el temps de donar a llum, i va tenir un fill.

Van sentir els seus veïns i parents que el Senyor li havia fet gran misericòrdia, i s'hi congratulaven. I va passar que al vuitè dia van anar a circumcidar el nen, i volien posar-li el nom del seu pare, Zacaries, però la seva mare, prenent la paraula, va dir:

"No; s'ha de dir Joan."

Li deien:

"No hi ha ningú a la teva parentela que tingui aquest nom."

I preguntaven per senyals al seu pare com volia que se li digués. Ell va demanar una tauleta i va escriure:

"Juan és el seu nom."

I tots van quedar admirats. I al punt es va obrir la boca i la llengua, i parlava beneint Déu. Va envair el temor a tots els seus veïns, i a tota la muntanya de Judea es comentaven totes aquestes coses; tots els qui les sentien les gravaven al seu cor, dient:

"Doncs què serà aquest nen?"

Perquè, en efecte, la mà del Senyor era amb ell.

Oració de Zacaries

Zacaries, el seu pare, va quedar ple d'Esperit Sant, i va profetitzar dient:

"Beneït el Senyor Déu d'Israel perquè ha visitat i redimit el seu poble. I ens ha suscitat una força salvadora a la casa de David, el seu servent, com havia promès des de temps antics, per boca dels seus sants profetes, que ens salvaria dels nostres enemics i de les mans de tots els que ens odiaven fent misericòrdia als nostres pares i recordant el nostre pare i recordant pare, de concedir-nos que, lliures de mans enemigues, puguem servir-li sense temor en santedat i justícia davant d'ell tots els nostres dies. per il·luminar els qui habiten en tenebres i ombres de mort i guiar els nostres passos pel camí de la pau."

El nen creixia i el seu esperit s'enfortia; va viure als deserts fins al dia de la seva manifestació a Israel.

El Naixement de Jesús a Betlem

Va succeir que en aquells dies va sortir un edicte de Cèsar August ordenant que s'empadronés tothom. Aquest primer empadronament va tenir lloc sent governador de Síria Cirino. Tots anaven a empadronar-se, cadascun a la seva ciutat. Va pujar també Josep des de Galilea, de la ciutat de Natzaret, a Judea, a la ciutat de David, que es diu Betlem, per ser ell de la casa i família de David, per empadronar-se amb Maria, la seva esposa, que estava encinta. I va passar que, mentre ells eren allà, se li van complir els dies de l'enllumenament, i va donar a llum el seu fill primogènit, el va embolicar en bolquers i el va ficar al llit en un pessebre, perquè no tenien lloc a l'allotjament.

Anunci als pastors

Hi havia a la mateixa comarca uns pastors, que dormien al ras i vigilaven per torn durant la nit el ramat. Se'ls va presentar l'Àngel del Senyor, i la glòria del Senyor els va embolicar amb la seva llum; i es van omplir de temor.

L'àngel els va dir:

"No tingueu por, doncs us anuncio una gran alegria, que ho serà per a tot el poble: us ha nascut avui, a la ciutat de David, un salvador, que és el Crist Senyor; i això

us servirà de senyal: trobareu un nen embolicat en bolquers i ficat al llit en un pessebre."

I de sobte es va ajuntar amb l'àngel una multitud de l'exèrcit celestial, que lloava Déu, dient:

"Glòria a Déu a les altures i a la terra pau als homes en qui ell es complau."

I va passar que quan els àngels, deixant-los, se'n van anar al cel, els pastors es deien els uns als altres:

"Anem, doncs, fins a Betlem i vegem què ha passat i el Senyor ens ha manifestat."

I van anar de pressa, i van trobar Maria i Josep, i el nen ficat al llit al pessebre. En veure'l, van donar a conèixer el que els havien dit sobre aquell nen; i tots els qui el van sentir es meravellaven del que els pastors els deien.

Maria, per la seva banda, guardava totes aquestes coses, i les meditava al cor.

Els pastors es van tornar glorificant i lloant Déu per tot allò que havien sentit i vist, d'acord amb allò que se'ls havia dit.

Presentació al temple i circumcisió

Quan es van complir els vuit dies per circumcidar-lo, se li va donar el nom de Jesús, el que li va donar l'àngel abans de ser concebut al si.

Quan es van complir els dies de la seva purificació, segons la Llei de Moisès, van portar Jesús a Jerusalem per presentar-li el Senyor, com està escrit a la Llei del Senyor:

"Tot home primogènit serà consagrat al Senyor"

i per oferir en sacrifici un parell de tórtres o dos colomins, conforme al que es diu a la Llei del Senyor.

Profecia de Simeó

I heus aquí que hi havia a Jerusalem un home anomenat Simeó; aquest home era just i piadós i esperava la consolació d'Israel; i hi era l'Esperit Sant. Li havia estat revelat per l'Esperit Sant que no veuria la mort abans d'haver vist el Crist del Senyor.

Mogut per l'Esperit, vingué al Temple; i quan els pares van introduir el nen Jesús, per complir el que la Llei prescrivia sobre ell, li va agafar als braços i va beneir Déu dient:

"Ara, Senyor, pots, segons la teva paraula, deixar que el teu servent se'n vagi en pau; perquè han vist els meus ulls la teva salvació, la que has preparat a la vista de tots els pobles, llum per il·luminar els gentils i glòria del teu poble Israel."

El pare i la mare estaven admirats del que se'n deia.

Simeó els va beneir i va dir a Maria, la seva mare:

"Aquest està posat per a caiguda i elevació de molts a Israel, i per ser senyal de contradicció. ja tu mateixa una espasa et travessarà l'ànima! - per tal que quedin al descobert les intencions de molts cors."

Profecia d'Anna

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser, d'edat avançada; després de casar-se havia viscut set anys amb el seu marit, i va romandre vídua fins als vuitanta-quatre anys; no s'apartava del Temple, servint Déu nit i dia en dejunis i oracions.

Com es presentés en aquella mateixa hora, lloava Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven la redempció de Jerusalem.

Així que van complir totes les coses segons la Llei del Senyor, van tornar a Galilea, a la seva ciutat de Natzaret. El nen creixia i s'enfortia, omplint-se de saviesa; i la gràcia de Déu era sobre ell.

Jesús perdut i trobat al Temple

Els seus pares anaven cada any a Jerusalem a la festa de la Pasqua. Quan va tenir dotze anys, van pujar ells com de costum a la festa i, en tornar-se, passats els dies, el nen Jesús es va quedar a Jerusalem, sense saber-ho els seus pares. Però creient que estaria a la caravana, van fer un dia de camí, i el buscaven entre els parents i coneguts; però en no trobar-lo, es van tornar a Jerusalem a buscar-lo. I va succeir que, al cap de tres dies, el van trobar al Temple assegut enmig dels mestres, escoltant-los i preguntant-los; tots els que el sentien estaven estupefactes per la seva intel·ligència i les seves respostes.

Quan el van veure, van quedar sorpresos, i la seva mare li va dir:

"Fill, per què ens has fet això? Mira, el teu pare i jo, angoixats, t'anàvem buscant."

Ell els va

dir: "I per què em buscàveu? No sabíeu que jo havia d'estar a casa del meu Pare?"

Però ells no van comprendre la resposta que els va donar. Va baixar amb ells i va venir a Natzaret, i vivia subjecte a ells. La seva mare conservava acuradament totes les coses al seu cor.

Jesús progressava en saviesa, en estatura i en gràcia davant de Déu i davant dels homes.

SANT MATEU

Genealogia de Jesús

Genealogia de Jesucrist, fill de David, fill d'Abraham: Abraham va ser pare d'Isaac; Isaac, pare de Jacob; Jacob, pare de Judà i dels seus germans.

Judà va ser pare de Fares i de Zarà, i la mare d'aquests va ser Tamar.

Fares va ser pare d'Esrón;

Esrón, pare d'Aram;

Arám, pare d'Aminadab;

Aminadab, pare de Naasó;

Naasó, pare de Salmó.

Salmó va ser pare de Booz, i la mare d'aquest va ser Rahab.

Booz va ser pare d'Obed, i la mare d'aquest va ser Rut.

Obed va ser pare de Jesé;

Jesé, pare del rei David.

David va ser pare de Salomó, i la mare d'aquest va ser la que havia estat dona d'Uries.

Salomó va ser pare de Roboám;

Roboam, pare d'Abies;

Abías, pare d'Asaf;

Asaf, pare de Josafat;

Josafat, pare de Joram;

Joram, pare d'Ozies.

Ozies va ser pare de Joatam;

Joatam, pare d'Acaz;

Acaz, pare d'Ezequies;

Ezequies, pare de Manassès.

Manassès va ser pare d'Amos;

Amós, pare de Josies;

Josies, pare de Jeconies i dels seus germans, durant el desterrament a Babilònia.

Després del desterrament a Babilònia:

Jeconies va ser pare de Salatiel;

Salatiel, pare de Zorobabel;

Zorobabel, pare d'Abiud;
Abiud, pare d'Eliacím;
Eliacem, pare d'Azor.

Azor va ser pare de Sadoc;
Sadoc, pare d'Aquíim;
Aquíim, pare d'Eliud;
Eliud, pare d'Eleazar;
Eleazar, pare de Matan;
Matan, pare de Jacob.

Jacob va ser pare de Josep, l'espòs de Maria, de la qual va néixer Jesús, que és anomenat Crist.

El total de les generacions és, per tant: des d'Abraham fins a David, catorze generacions;
des de David fins al desterrament a Babilònia, catorze generacions; des del desterrament
a Babilònia fins a Crist, catorze generacions.

La concepció virginal i el naixement de Jesús.

Aquest va ser l'origen de Jesucrist: Maria, sa mare, estava compromesa amb Josep i, quan
encara no havien viscut junts, va concebre un fill per obra de l'Esperit Sant.

Josep, el seu marit, que era un home just i no la volia denunciar públicament, va
resoldre abandonar-la en secret. Mentre pensava en això, l'Àngel del Senyor se li va
aparèixer en somnis i li va dir:

"José, fill de David, no tinguis por de rebre Maria, la teva esposa, perquè el que ha
estat engendrat en ella prové de l'Esperit Sant. Ella donarà a llum un fill, a qui
posaràs el nom de Jesús, perquè ell salvarà el seu Poble de tots els seus pecats".

Tot això va passar perquè es complís el que el Senyor havia anunciat pel
Profeta:

"La Verge concebrà
i donarà a llum un fill a qui posaran
el nom d'Emanuel,
que traduït significa: "Déu amb nosaltres".

En despertar, Josep va fer el que l'Àngel del Senyor li havia ordenat: va portar Maria a casa seva, i sense que
haguessin fet vida en comú, ella va donar a llum un fill, i ell li va posar el nom de Jesús.

La visita dels mags

Quan va néixer Jesús, a Betlem de Judea, sota el regnat d'Herodes, uns mags d'Orient es van presentar a Jerusalem i van preguntar: "On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Perquè vam veure la seva estrella a Orient i hem vingut a adorar-lo".

En assabentar-se, el rei Herodes va quedar desconcertat i amb ell tota Jerusalem. Aleshores va reunir tots els summes sacerdots i els escribes del poble, per preguntar-los en quin lloc havia de néixer el Messies.

"A Betlem de Judea",

li van respondre, perquè així està escrit pel Profeta:

"I tu, Betlem, terra de Judà,
certament no ets la menor
entre les principals ciutats de Judà,
perquè de tu sorgirà un cap
que serà el Pastor del meu poble, Israel".

Herodes va fer cridar secretament els mags i després d'esbrinar amb precisió la data en què havia aparegut l'estrella, els va enviar a Betlem, dient-los:

"Aneu i informeu-vos acuradament sobre el nen, i quan l'hagis trobat, avisa'm perquè jo també li rendeixi homenatge".

Després de sentir el rei, ells van partir. L'estrella que havien vist a Orient els precedia, fins que es va aturar al lloc on era el nen. Quan van veure l'estrella es van omplir de joia, i en entrar a la casa, van trobar el nen amb Maria, la seva mare, i postrant-se, li van rendir homenatge. Després, obrint els cofres, li van oferir dons: or, encens i mirra.

I com que van rebre en somnis l'advertiment de no tornar al palau d'Herodes, van tornar a la seva terra per un altre camí.

L'exili de Jesús a Egipte

Després de la partida dels mags, l'Àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep i li va dir:

"Alça't, pren el nen i la seva mare, fuig a Egipte i roman allà fins que jo t'avisí, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo".

Josep es va aixecar, va prendre de nit el nen i la seva mare, i se'n va anar a Egipte. Allí va romandre fins a la mort d'Herodes, perquè es complís el que el Senyor havia anunciat per mitjà del Profeta:

"Des d'Egipte vaig trucar al meu fill."

La matança dels innocents

En veure's enganyat pels mags, Herodes es va enfurismar i va fer matar, a Betlem i els seus voltants, tots els nens menors de dos anys, d'acord amb la data que els mags li havien indicat.

Així es va complir el que havia estat anunciat pel profeta Jeremies:

“A Ramà es va sentir una veu,
hi va haver llàgrimes i gemes:
és Raquel, que plora els seus fills
i no vol que la consolín,
perquè ja no existeixen.”

La tornada d'Egipte.

Quan va morir Herodes, l'Àngel del Senyor es va aparèixer en somnis a Josep, que estava a Egipte, i li va dir:

"Alça't, pren el nen i la seva mare, i torna a la terra d'Israel, perquè han mort els que atemptaven contra la vida del nen".

Josep es va aixecar, va prendre el nen i la seva mare, i va entrar a la terra d'Israel. Però en saber que Arquelau regnava a Judea, en lloc del seu pare Herodes, va tenir por d'anar-hi i, advertit en somnis, es va retirar a la regió de Galilea, on es va establir en una ciutat anomenada Natzaret. Així es va complir el que havia estat anunciat pels profetes: Serà anomenat Natzarè.